

IX. Nie pożądaj żony bliźniego swego!

Nie będziesz pożądał żony bliźniego swego. (Wj 20,17)

*Pozbawiać się wszystkiego, czego się pożąda.
(św. Albert Chmielowski)*

Nie wylepiaj błotem zdrady gniazda rodzinnego. (Teofil Janicki)

*Trójkąt małżeński jest nieobliczalny.
(Antoni Regulski)*

PSALM 104

Benedic, anima mea. Domino

Duszo, śpiewaj Panu pieśń: O nieogarniony
Nieba i ziemie sprawco, wielceś uwielbiony!
Ciebie obeszła wkoło cześć i świetna chwała,
Ciebie jasność, jako płaszcz ozdobny, odziała;
Tyś niebo jako namiot rozbił ręką swoją;
Nad nim wody za Twoim rozrządzeniem stoją.
Chmury - Twój wóz; Twe konie - wiatry nieścignione;
Duchy - posłańcy; słudzy - gromy zapalone;
Twym rozumem tak miernie ziemia usadzona,
Że na wieki nie będzie nigdy poruszona.
Na tej jako powłoka przepaści leżały,
A góry niezmierzone wody zakrywały;
Ale skoroś rzekł słowo, a niebo zagrzmiało,
Wody spadły, a morze na dół uciekało;
Skały ku górze poszły, pola rościągnione
Opanowały miejsca przez Cię naznaczone.
Zamierzyłeś kres pewny morzu, że wiecznemi
Czasy wezbrać nie może ani szkodzić ziemi.
Ty w skale ukazujesz drogę źródłom nowym,
Które posiłek niosą rzekom kryształowym:
Tu się wszelki zwierzę chłodzi, który w polu żyje;
Tu łoś, mieszkawiec leśny, upragniony pije;
Tamże płacy mieszkają a w krzakach zielonych
Nie przestają powtarzać pieśni ulubionych.
Ty z pałaców swych świętych, Ojczy uwielbiony,
Spuszczasz na niską ziemię deszcz nieprześlącony,
A ona, nieprzebranej łaski Twojej syta,
Wszystkiego wszystkim starczy: stąd trawa obfita
Bydłu ku pożywieniu; stąd zioła ogrodne
I wszelki rodzaj zboża; stąd wino łagodne,
Dobrej myśli naczynie; stąd chleb, który snadnie
Siłę twierdzi; stąd olej, po którym twarz gładnie.
Taż wilgotność i lasy żywi niezmierzone,
I cedry na Libanie Twą ręką szcepione.
Tam wróble gniazda noszą; jodła bocianowi,
Sarnom góra mieszkanie, skała królikowi.
Tyś na znak czasów sprawił błędną twarz miesięczną,
Ty niepoścignionego słońca lampę wdzięczną
Prowadzisz do zachodu; w tym nocne ómy wstają,
W ten czas leśne bestyje wszystkie się ruszają;
Lwiewa ryczą, pokarmu żądając od Ciebie.
Skoro zaś jasna zorza zakwitnie na niebie,
Zwierzę do jaskiń uchodzi, ludzie następują
Na roboty, gdzie także do mroku pracują.
Zacne są Twoje sprawy i wielkiej mądrości;
Pełna jest wszystka ziemia Twej szczodropliwości,
Pełne, Panie, i wody; kto wyliczyć może
Wszystki rybie rodzaje, które żywi morze?

Tam żagle rozpuszczonym okręty biegają,
Tam swe igrzyska srodzy wielorybi mają.
Wszystko to, co jest w morzu, wszystko, co na ziemi .
I co siecze powietrze pióry pirzchliwemi,
Oczy ku Tobie wznosi, który siedzisz w niebie,
I oczekawa zwykłej żywności od Ciebie.
Kiedy rękę otworzysz - wszyscy nasyчени,
A kiedy twarz odwrócisz - wszyscy zasmuceni.
Jeśli im ducha weźmiesz, w proch się wnet obróć;
Jeśli im ducha natchniesz, na świat się zaś wróć.
Wieczna jest Pańska chwała, a On z tak mądrego
Nie przestanie się kochać nigdy czynu swego:
Pan, który kiedy pożrzy, ziemia drży; Pan, który
Kiedy ręką gór dotknie, dymem pójdą góry.
Dokąd mi tedy mego żywota dostanie,
Głos mój Panu i lutnia śpiewać nie przestanie.
Tylko Jemu niech wdzięczne będą pieśni moje,
Bom ja wszystko położył w nim wesele swoje.
Bodaj wszyscy złośliwi zagubieni byli
Tak, żeby się na wieki już nie poprawili.
A ty, o duszo moja, daj cześć Panu swemu,
Dajcie wszystkie narody winną chwałę Jemu.

Jan Kochanowski

*Zła żądza zgubi tego, kto jej nabył,
i uczyni go uciechą dla wrogów.
(Syr 6, 4)*

Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia i dobór cytatów: Jan Nitecki

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)